

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

19. Dies Augusti. Deus non voce clamosâ est pulsandus, sed conscientiâ rectâ placandus; quia non est vocis, sed cordis auditor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

qui aliud premium petit à Deo, & propterea vult
 vire Deo; carius facit, quod vult accipere; quam
 sum, à quo vult accipere. Quid ergò? Nullum pre
 um Dei? nullum præter ipsum: premium Dei,
 Deus est. Itaq; causa & ratio sola devotionis in Deo
 non debet esse aliquid, quod est Dei; ut Spiritus de
 ctatio, sed ipse Deus. Sicut in sanctissimo Euchari
 Sacramento, licet appareant species, quæ dicuntur
 Sacramentales; tamen solus ibi JESUS agnoscitur
 colitur, adoratur. Et dum devotio est in illo tam
 celso fastigio, ut omnia despiciat, solum, qui super
 omnia est, suspiciat Deum; tunc Devotio est omnia
 dulcedinum dulcissima, & virtutum omnium Regi
 na. Quia Charitas & Devotio non plus inter se
 ferunt, quàm ignis, & flamma; quia Charitas, est
 spiritualis quidam ignis sit, dum vehementer infla
 mata est, dicatur Devotio. Est igitur Devotio, Cha
 ritatis perfectio: si enim Charitas, sit lac: Devotio
 est ejus cremor: si illa est planta; Devotio ejus est
 flos: si illa est gemma? Devotio ejus est fulgur: si
 est balsamum; Devotio ejus est fragrantia. Unum
 ergò tibi sit votum, uni Deo esse devotum; sic vota
 tua Deus non tantùm audiet, sed exaudiet. Poëta
 ciet fidem, si quæ fides Poëtis:

Sisis devotus, Deus audit mox tua vota.

19. DIES AUGUSTI.

Deus non voce clamosâ est pulsandus, sed concien
 tiâ rectâ placandus; quia non est vocis, sed cordis
 auditor: *Chrysof. supra, Matth.*

Augusti
 Oratione
 Jaculato
 ria.

tium, est
 Unicum
 intento a
 bio dicitu
 suggerant
 possis ora
 nem, fov
 familiare
 precation
 res, fac
 eluti jac
 Dei f
 mento D
 lucentes
 thronu
 nis Ignicu
 lata orat
 tandum
 his enim
 Deum cu
 quas in c
 Regii Va
 tatem su
 tuendan
 dium pe
 infinitis
 II. F
 qui simi

I. No

Magnus ad Deum est clamor,
tacitus in pectore Amor.
Cor, quod multum amat,
vastum clama: ejus silen-
tium, est strepitus. Etiam tacendo, pulsamus cælum,
Unicum enim cordis amantis suspirium est, veluti ex
intento arcu emissum spiculum. Ut igitur in Prover-
bio dicitur; *Non multa, sed multum*. Sic paucis hodie
suggeram; quomodo multum, verbis non multis,
possis orare. Ut, quàm priùs commendavi Devotio-
nem, foveas; & sic Deus tibi Devoto faveat: sint tibi
familiares celeres animi motus per brevem aliquam
precaationem in Deum tendentes; quos, divini Pa-
tres, *Jaculatorias* nominant orationes; quod sint pia
veluti jaculà, igneæque amoris sagittæ, quæ recta in
Dei ferentur: sunt precatiunculæ alatae, quæ mo-
mento Devoti animi motum in cælum jesserunt; &
lucentes cæli globos aperiunt, & penetrant usque ad
thronum sempiternæ divinitatis; quas rectè vocave-
ris Igniculos. Hæ breves, devotæ quæ vi mentis ejacu-
latae orationes, mirum quantum valent ad exsusci-
tandum animum, & è veterno pigritiæ excitandum:
his enim animus ab humilibus rebus sevocatus, in
Deum cum impetu tendit. Hujusmodi sagittarum,
quas in cælum, & ad Deum jaculeris Pharetrâ, sunt
Regii Vatis Psalmi, quibus, vel animum per humili-
tatem submittas; vel, per amorem attollas; vel, me-
ruendam Numinis Majestatem colas; vel, ejus præsi-
dium petas; vel, ut ob scelera gemas; quibus denique
in infinitis modis Deo placeas.

II. Hoc exercitium familiare fuit B. Malachiæ,
qui similibus orationum jaculis cælum sæpiùs impe-
tebat,

Sf s

tebat,

rebat, & Deum feriebat; de quo ita nervose S. Bernardus: (a) *Cum Malachias iter ageret, raptim quodammodo, & veluti jaculum emittebat orationem.* Tertullianus: (b) *Ad molestiam fidei pertinere ait, non agmine verborum ad eundem putemus ad Deum; cum non deessent, qui in strepitu verborum, continuo laborum motu, vim orationis ponerent.* Vim certè magnam habent ignea illa jacula, quæ Dei dulciter feriunt, ut evocent inde benevolentiam. His uti decet, præsertim, si quid aggredimur magnum, ac difficile; quod ad Dei gloriam futurum esse putemus, aut cum magno animæ periculo sit conjunctum. Tunc opportunum est in ipso principio, etiam articulo, ac nodo operosi negotii, mentem ad Deum referamus; quod brevi oratione, & devoto veluti jaculo in cælum emisso, fieri potest. Sic fecit Hebræa illa Virago, quæ Holofernè fuit vorago, Juditha: nam Holofernem, Dei hostem, mulier non muliebri, sed plus quàm masculo facinore aggressorâ, apprehendit comam capitis eius, & simul flammeo corde ignea illa protulit: (c) *Confirma me, Domine Deus, in hac hora.* Itaque hæ preces tacitæ, præ desideria, cor igneum, divina proposita, mens cælo inhians, & Angelorum commercio fruens, bona sunt filiorum Dei propria. Perit ei omne opus, quæ non perpetuis precibus invocabat Dei opem. Quæ hujusmodi per jaculatorias preces utitur Dei familiaritate; is solo se abdicat, cælo se dedicat.

III. Si fors tibi desideres pharetram, unde depromas hujusmodi jacula ad cælum, & Deum mitenda; accipe paucula. Dum solus es in conclavi, aspice

(a) *In vitâ Malach.* (b) *De orat. c. 1.* (c) *Judith. 13. 6.*

Augustus.

Tessera.

651

ad Deum, his voculis: *O amabilissime Deus? Quomodo tu solus in me non vivis? aut quomodo ego non vivo in te totus, cum ames me? Dum noctu decumbis: O amabilissime Deus! quam dormit secure, pro quo vigilat Amor: Nukas metuo insidias, ubi Amor habet excubias? Dum animum relaxas: O Dilecte cordis mei gaudium, quia amoris mei delitium! da, ut amando te, semper sim hilaris; qui, offendendo te, merito sum tristis. Dum ad meditandum quid boni te disponis: Quid meditabor de te? O amabilissime Deus: aliud nihil, quam quod sis amabilis, & in omnibus amabilis? in culpis, quas remittis! in poenis, quas mitigas; in criminis, quibus expias? in beneficiis, quibus cumulas. Dum occurris divitibus: O quam dives, mi dilecte! cui sufficis, Quam pauper, cui tu satis non es; O amor meus! quid extra te? quid ultra te queram? Desint omnia, modo tu me, & ego te possideam. Dum ab aliis despicitur: O amor! amari a nihilo cupis, & ita quietem, ut sis paratus dare omnia, pro amore nihili. Quid deam? Sim nihil, fiam nihil, habeam nihil per amorem: ut tibi amato tribuam, quae debeo omnia, Alias, quacunque occasione: Utinam Deus, tantum te amarem, quantum aliquis in caelo, & terra haectenus amat. Denique millies per diem: Quis mihi det infinita corda, quibus in infinitam aeternitatem infinities te amem: Si dum spiras, sic aspiras ad caelum, & suspires ad Deum, pie expirabis, ut aeternum respices in Deo: Ad caelum aspirans, feliciter expirabit.*

20. DIES AUGUSTI.

Sepè homo, cum est in se, non est secum. *Chrysol. Jerm. 5.*

1. In